

sionskasserne ved forslaget opnår større fleksibilitet med hensyn til, hvilke ydelser de kan give, jf. bemærkningerne til §§ 1, 2 og 10.

I nr. 3 foreslås det, at Finanstilsynet kan give generelle regler om koncessionens indhold. Disse regler af rent praktisk karakter vil svare til kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 454 af 10. september 1981 om koncession til livsforsikringsvirksomhed.

I nr. 4 gives der Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler om begrænsning af adgangen til kontant udbetaling af udtrædelsesgodtgørelser fra pensionsordninger. En tilsvarende bemyndigelsesbestemmelse for ordninger, der er tegnet eller aftalt som let i et ansættelsesforhold, er foreslået i det samtidigt fremsatte forslag til ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Lovgivningen tager allerede i dag højde for, at de opsparede midler så vidt muligt bevares til anvendelse i pensionsøjemed. Det regelsæt, som denne bemyndigelsesbestemmelse sigter til, skal sikre, at pensionsmidlerne i endnu højere grad anvendes efter deres formål. Kontante udbetalinger skal herefter alene finde sted i de tilfælde, hvor dette tilsiges af hensynet til opsparenes pensionsmuligheder, eller hvor god administration gør dette rimeligt.

Der består i dag en række forskelle i adgangen til at udtræde af en arbejdsgiverfinansieret pensionsordning med kontant udtrædelsesgodtgørelse inden for de forskellige pensionsinstitutter. En stramning af adgangen til at udtræde af en arbejdsgiverfinansieret ordning bør derfor gennemføres, så den grad af tilfældighed, der i dag præger adgangen til at udtræde af en pensionsordning inden for de forskellige pensionsinstitutter fjernes.

Nedenfor skitseres de tilfælde, hvor stramninger navnlig bør gennemføres.

Ved overgang til deltidsansættelse er det i en række firmapensionskassers vedtægter fastsat, at der henholdsvis kan/skal ske udtræden ved overgang til deltidsansættelse. Denne adgang til udtræden bør ikke opretholdes, idet udtrædelsesgodtgørelsen vil kunne overføres til en fripoliceordning i et livsforsikrings-selskab, eller der vil kunne opnås hvilende medlemskab af firmapensionskassen, jf. bemærkningerne til § 11.

Den restgruppe, der hverken kan opnå hvilende medlemskab af en pensionskasse, og som heller ikke kan overføre udtrædelsesgodtgørelsen til en forsikringsmæssig ordning uden væsentlig forringelse af pensionsrettighederne f.eks. på grund af forringet helbred, bør fortsat kunne få stillet udtrædelsesgodtgørelsen til kontant rådighed.

Pensionskassen bør inden udbetaling påse, at

nævnte betingelser er opfyldt. Udbetaling bør først ske efter udløbet af en karenstid.

Samordningsproblemerne mellem efterløn og pensionsudbetaling kan medføre, at det for forsikrings-tageren kan synes attraktivt at ophæve sin forsikrings- eller pensionskasseordning i tide for derved at hindre en reduktion af de offentlige ydelser. For alle ordninger bør der derfor indføres en forudgående karenstid, således at der i fem år før det forudsete pensioneringstidspunkt ikke kan ske ophævelse af en forsikringsmæssig pensionsordning eller udtræden af en pensionskasse med kontant genkøbsværdi/udtrædelsesgodtgørelse. Samtidig bør der ved udtræden fra firmapensionskasser indføres en karenstid på 12 måneder fra udtræden til udbetaling af udtrædelsesgodtgørelsen. Dette svarer til reglerne i de tværgående pensionskasser og forsikringsselskaberne. Det bemærkes i øvrigt, at de tværgående pensionskasser i 1983 fik tilladelse til – udover de løbende ydelser – at udbetale éngangsydelser at begrænsede størrelser i visse tilfælde, f.eks. når betingelserne for alderspension er til stede. Denne adgang foreslås overført til firmapensionskasserne, jf. bemærkningerne til forslagens § 10, og en del af problemet vil være løst herved.

I tilfælde af overgang til en situation uden pensionsordning, som f.eks. arbejdsløshed, etablering af selvstændig virksomhed eller ved ansættelse uden tilknyttet pensionsordning, er kontant udbetaling straks ved fratræden principielt uheldig. Den hidtidige administrative praksis, hvorefter udbetaling kan ske efter 12 måneders karenstid, har også været i overensstemmelse hermed. Hensynet til bevarelsen af pensionsopsparringen til pensionsformål tilsiger, at denne praksis udbygges, således at der ej heller efter udløbet af en karenstid kan ske kontant udbetaling af genkøbsværdi/udtrædelsesgodtgørelse.

Som anført ovenfor bør kontante udbetalinger kun finde sted i tilfælde, hvor dette tilsiges af hensynet til pensionsopsparens pensionsmuligheder eller hvor god administration gør dette rimeligt.

Ved migration bør der på denne baggrund fortsat kunne ske udbetaling, idet man ved migration mister tilknytningen til det danske samfund, og da der kan være et praktisk behov for, at emigranten medtager sin genkøbsværdi/udtrædelsesgodtgørelse. Har genkøbsværdien/udtrædelsesgodtgørelsen en beskedent kontant værdi bør denne ligeledes kunne udbetales i overensstemmelse med vedtægterne. Som beskedent kontant værdi peges på kapitalværdien af den grænse på 6.000 kr. i årlig pension, der nævnes i bemærkningerne til forslagens § 2, stk. 5, som et beløb, det af administrative og ressourcemæssige hensyn er rimeligt at tillade udbetalt kontant.